

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

De mutuo piorum & impiotum aduersum se iudicio. 40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

citur, qualis est res ea, cui animū
 addicit. Si Deo adheret, diuinus
 efficitur. Si mundi vanitatibus,
 vanitate ipsa vanior redditur. Ob
 eamque causam aiebat Paulus, 1. Cor. 6.
 Nescitis quoniam qui adhæret
 meretrici, vnus spiritus efficitur:
 qui autē adhæret Deo, vnus spi-
 ritus est?

De mutuo piorum & impio-
 rum aduersum se iudicio.

40.

*Insanire putat mundus, quos mille labores,
 Pauperiemque videt ferre, grauemque famem.
 At contra iusti mundum, quod vbique sequatur
 Que carni arrident, mente carere putat.
 Sic igitur pugnant animis mundusque piique:
 Nec, qui nunc litem finiat, vllus adest.
 Ast illam Christus dirimet, cum venerit olim.
 Ac mundo vincet sancta cadente manus.*

SCHOLIA.

Insanire putat mundus) Commu-
 nis est hæc piorum lamentatio,
 quod se impiis & carnalibus
 h iij

contemptui atque ludibrio apud
 se conspiciant. Hæc est iniqui
 rela Iob. cap. 19. & Davidis prof
 risque locis, nempe Psal. 38. Deo.
 & 68. vbi ait improbos prob
 cula ipsum ludibrio habere veru
 sueuisse. Qua quidem in re id erige
Eccl. 10. periebatur, quod ait Sapiēs, scrib
 tus in sua stultitia omnes su certit
 miles existimat. Sic nimirū men
 lus, iuxta mūdi opinionē loq patet
1. Cor. 4. Nos, inquit, stulti propter C mod
 stū. Nec vero satis habēt impi sese c
 lamitates piorum risu ac cau mis l
 insectari: verūm etiā ad labefac tentia
 dam & infrigendā eorū patient verio
 acerbis verbis ipsos laces pugna
 quemadmodū vxor Iob ad m Sapiē
Iob. 2. ritum dicebat, Adhuc perman nō es
 in simplicitate tua? Eodēque siaste
Iob. 2. do vxor Tobix ad virū, Man gaud
 stè vana facta est spes tua, & ris? E
 leemosinæ tuæ euauerunt. nitat

apud Malachiam de iustis hanc
 iniquissimam sententiam impij
 proferunt, Vanus est qui seruit *Mal. 3.*
 Deo. Nec tamen propterea vir
 probus animo cōsternari debet,
 verūm potius letari, animūmque
 erigere, illud secū reputans, quod
 scribit marcus Eremita, nimirum *De leg.*
 certissimum diuini fauoris argu- *spirit.*
 mentū esse, cū stultorū ludibriis *vers. 133.*
 patet. Nimirum aduersus huius-
 modi tela Scripturæ sãctę clypeo
 sese cōmunire debet, quæ pluri-
 mis locis falsã hanc impiorū sen-
 tentiam euertit, aliãmque longè
 veriore, cūmq; ea ex diametro
 pugnantē edit. Vani sunt, inquit
 Sapiēs, omnes homines in quib⁹ *Sap. 11.*
 nō est scientia Dei. Et apud eccle- *Ecl. 2.*
 siastem risū reputauit errorem, &
 gaudio dixi, Quid frustra decipe-
 ris? Et Ionæ 2. Qui custodiūt va-
 nitates, frustra misericordiã suã

derelinquunt. Ac denique
Tob. 21. paucis verbis eorum statum
 giè describit. Ducunt, inquit
 bonis dies suos, & in puncto
 infernum descendunt. Atque
 longe aliis verbis uti, eam
 quam aduersus pios tulerat,
 tentiam, retexere incipiunt, ut
Sap. 5. usurpare quod est apud Sap
 tem, nos insensati vitam eorum
 putabamus insaniam. Quam
 rem nihil est cur idcirco pi
 mos despondeant, quod se
 impiis cõtemni atque irride
1. Cor. 1. deat, cum iidem teste Paulo
 cis verbum pro stultitia duc
 ac prophetas quoque sa
 ac dicteris prosequantur, ill
 que per risum subinde repe
Esa. 24 Manda, Remanda: verbum
 Dei in canticum vertant, at
Ezech. adeo Deum ipsum apud Ezech
 33. lem pro carmine musico hab

Quare minimè mirum videri debet, si, cum patrem familias irideant, multò magis ipsius quoque domesticos suggillent. Atque huc facit quod scribit Bernardus super his Davidis verbis, 2. reg. cap. 6. Ludã & vilior fiam: Ludam scilicet, vt illudar. Bonus ludus, qui hominibus quidẽ ridiculum, sed Angelis pulcherrimũ spectaculũ præbet. Bonus, inquã, ludus, quo efficimur opprobriũ abũdantibus, & despectio super-

*Epist. 87**Psal. 112*

nique
statu
inquit
puncto
Atque
, eam
rulerat
piut, id
id Sap
eorum
Quam
co pi
uod se
irridet
Paulo
ia duc
que sa
ntur, il
e repe
erbum
ant, at
d Eze
co hab

S A C R A

niū oculos defigunt. Non est
 ludus puerilis, nō est de theat
 qui fœmineis fedisque anfra
 bus prouocet libidinem, ad
 sordidos representet. Sed est
 iocundus, honestus, grauis,
 stabilis, quo celestiū spectat
 delectari possit aspectus. Hoc
 sto & religioso ludo ludebat,
 dicebat, Spectaculū facti sum
 angelis & hominibus.

1. Cor. 3.

Animi perturbationes ebrietatis speciem præbere.

^{4.}
E brietas à me procul est (hoc dicis in horas)
 Nec nimio est vnquam mens mea mota mē
 Quid tum? si pectus tenet insaturata cupido,
 Ira si ratio dat tua victa locum:
 Si lenibus causis alios incessis, erisne
 Sobrius, exiguis licet ipse meri?
 Sobrius esse potest, ratio quem deserit omnis?
 Nec madida ebrietas, nec mihi sicca placet.

S C H O L I A.

Ebrietas a me procul) In hoc C